Codruţ Alexoaia
36.9 vs 180

20.02.2002

De ce să mă întorc draga mea? A te întoarce înseamnă a face 180 de grade. 180 mi se pare prea mult. Şi către ce să mă întorc. Trecut? Asta e ca şi cum nu aş fi de acord cu prezentul. În prezent sunt 36.9 grade. Dacă vreau 180 ar însemna că nu mă mulţumesc cu 36.9. Ei bine, da, nu sunt mulţumit, dar totuşi, asta nu înseamnă că vreau mai mult decât acum. Nu. Vreau mai mult. Să bată vântul. Se anunţă vreme proastă. Câteodată vremea poate fi proastă. Şi rece. Şi tu poţi fi rece şi proastă. Rece şi moartă. Moartă şi proastă. Şi rece. De ce rece? Pentru că la 36.9 grade ale tale eşti cam rece. Vântul bate, pietrele rămân. Ştii cum e să ai pietre la rinichi? Să simţi cum, atunci când urinezi, un corp străin de tine, şi totuşi al tău, umblă aiurea prin tine? Caută o ieşire. El nu vrea să se întoarcă. Poate doar să rămână, dar a început drumul descendent şi trebuie să-l ducă până la capăt. Odată şi odată. Mai interesant e când ai pietre în gură. Unii ar spune că nu poţi vorbi, dar nu, atunci vorbeşti mai bine. Fiecare piatră îţi iese din gură şi caută să lovească partenerul de discuţie. Asta e bine, măcar aşa îl faci atent. Să vadă că vrei să-i spui ceva.

180 sau 36.9? Trecutul? Trecutul e prezentul pe care eu îl iau ca o hârtie igienică sau ca un şerveţel mentolat. Nu accept prezentul – nu accept trecutul. De ce să vreau să mă întorc? Deloc! E interesant, dacă te-ai putea întoarce în viitor... să faci 180 de grade şi să fii în viitor... Atunci ţi-ar fi cam cald. La 180 de grade făcute, trebuie să ai febră. Când ai febră, ai halucinaţii, auzi tot felul de lucruri, simţi... ce simţi? Gheaţa care te acoperă în cadă? Trebuie să fie cineva care să încerce măcar să te trateze? Să te răcească. Să te aducă înapoi la 36.9. Şi atunci ce rost a mai avut să te ridici? De unde să te ridici? Ce contează? Să faci acele 180 de grade. Ai să-i spui că nu, nu vrei să te întorci la 36.9, vrei 180, ţi se pare mai interesant, mai indecent, mai indolent, intelectual, indecis, ingenuu, inconsecvent, incaş, insacabil, incendiar, incestuos, inchiziţional, incidental, incoercibil...

Ştiţi câte cuvinte care încep cu „ÎN" sunt?

Număraţi.

Pagina 478 – 505 DEX ediţia a II-a, 1996. Editura... Nu mai

contează.

Edităm momente, edităm cuvinte, rămân scrise, sau spuse, sau văzute (dacă sunt cuvinte-piatră), sau simţite. Ar fi excelent să edităm un dicţionar de cuvinte explicative pentru.

Exemplu.

Trecut: Stare complexă a timpului alcătuită din amintiri desfăşurate imaginativ cu legături de sânge cu persoana în cauză. Conţine: Vitamine complex aşezate, E-sunet, E-sentiment, E-conservanţi, E-nelămuriri, E-convingeri, E-Complexe. Poate conţine şi urme de alte sentimente indecise. Cu Conservanţi (şi ce dacă mai scrie odată, asta înseamnă că ţi se atrage atenţia, nu?). A nu se agita, a se păstra la rece la temperaturi între 36.9 – 36.9. Termen de valabilitate: nelimitat, până la proba contrarie.

Sau alt exemplu.

Exemplu.

Maree: Indecizia mării. Nu ştie ce să facă. Nu e deşteaptă. Luna. Copii pe ziduri. Apa se agită, înaintează degeaba. Se ia după Lună. De ce? Ca să se întoarcă la loc din momentul în care nu o mai vede, nu e logic? Să aibă de unde să vină. Poate fi asta o vină.

Nu. Poate. Dar atunci? Să fie vinovată? Poate fi. Dar asta era definiţia.

D E F I N I Ţ I A!

Dar care e definiţia definiţiei? Definiţia e interesantă prin doar simpla ei cauză. Cauza care poate determina un efect. Efectul e credinţa că o definiţie îţi spune totul sau măcar ceva, cauza e… că nu ştii dacă vrei neapărat să afli un răspuns. Broaştele ţestoase de Galapagos nu au fost întrebate de nimeni dacă vor să se nască din ou. De ce din ou, şi nu direct din broasca mamă? Ar fi fost mai uşor. Broasca merge molcom prin apă, sau înoată pentru cei care ţin neapărat la forma decisă, formală, constructivă, indirectă a cuvântului, naşte puiul, care se plimbă (sau înoată) alături de mama lui până moare. Puiul sau mama. Aşa, trebuia ca bătrâna mamă să se lupte cu marea, cu rechinii, cu balenele, cu soarele, cu algele infestate, cu nisipul, cu mareea, cu Luna, din nou cu nisipul, să sape gropi, să strice peisajul pentru scopul ei, care poate nu interesează pe nimeni decât.

Iguane, căţei, cai, oameni, copaci, râme şi alte sentimente inerente. Ei bun, şi atunci? Lasă oul şi pleacă. De ce pleacă, vă spun eu.

De rușine. A venit mareea, cu Luna și se uită la ea. Timiditatea o obligă să se întoarcă. Şi ea se întoarce. Şi ea are sânge rece. Mai rece de 36.9? Şi ea. Şi eu. Mareea. Luna. Şi ouăle crapă. Nu sunt singurele. Mai crapă și coaja copacilor de la secetă. Mai crapă și un pahar de cristal când îl scapi pe jos, ca un cap de copil de 3 luni. Şi vezi cum ies din interior tot felul de membre şi de cre şi de ma şi de te şi de care şi para şi mara şi para. Îmi plac perele. Mai ales dacă sunt puţin crude. Adică nu prea coapte. Asta înseamnă puţin crude. Cât de puţin, asta e treaba lor și a mea. Şi a micilor broscuţe ţestoase care se luptă să iasă din groapă. Adică de ce? Ca să iasă! Asta înseamnă ca nu apreciază la adevărata valoare decizia mamei de a-i îngropa înainte de a se naşte.

De ce?

De ce, ce?

De ce nesocotesc dorinţa mamei să nu-i vadă vii?

Mareea e de vină. Ea îi cheamă şi pe unii şi pe alţii. Mareea se întoarce întotdeauna, mamele după ce depun ouăle, se întorc în mare. Puii se întorc și ei în mormânt, vor să iasă, intră în mare, trăiesc fericiţi până le intră în cap ideea că ar trebui şi ei să facă aceeaşi greşeală cu a mamei. Să se întoarcă. Să lupte pentru nimic. Nu ar trebui să se întoarcă, la fel cum nici eu nu trebuia să mă întorc, și cum nu am să mă mai întorc, şi de ce? De aia, că nu mai am unde, când, cum, de ce, motive, interese, pluralităţi, indecizii, inconveniente, intransigenţe, inerenţe, incendii, incredibilităţi, insu-por-ta-bi-li-tă-ţi.

Definiție.

Insuportabil.

Când nu mai suporţi ceea ce era înainte suportabil. O piatră la rinichi, un pai în ochi, un cuvânt pe carapacea unei broaşte, vremea rea și proastă și rece, o femeie care minte, copii dezmăţaţi care îţi urlă la ureche, mirosul florilor de câmp, copii care mor, mor, de ce mor? De ce mor. Copiii mor? Din cauza vremii proaste, ce ţi-e şi cu vremea asta proastă. Azi e bună, mâine e proastă. De ce? De ce să mă mulţumesc cu 36.9?

De ce?

Pentru că mi se pare cam ridicată temperatura de 180. Apa fierbe la 100. Eu la cât ajung să fierb?

36.9?

Nu, la temperatura medie a Lunii. La 180 am lucruri indecise, inconsecvente, iritante. Iritante? Da, nu mai văd bine, prefer să văd bine.

De ce?

De ce, ce?

De ce nesocotesc dorinţa mamei să nu-i vadă vii?

Ei?

Da, ram, tam-tam, taram-tam-tam. Nu ştiu. Perele sunt bune. Mă repet. De ce?

Te întorci. Trecutul nu e aşa de simplu pentru a-l putea lăsa în trecut. E prezent. Dacă eşti aici, înseamnă că nu eşti mort, că eşti viitorul trecutului în prezent. Existenţa?

Existenţa. Punct şi de la capăt punct

Definiţie:

Existenţa – Materialitatea ideii. Omul este material. Omul are idei. Materia este idee. Logic?

P.S. Niciodată – Întotdeauna, bine, şi mai bine, rău, indecis, să fii, idee, cerebral, contencios, lipsă, margine, idee, e bine – e rău, vremea e proastă, eu nu sunt prost – sunt prost, tam-tam, tu eşti indecis, inconsecvent, incredibil, infect.

Punct

Crezi?